

anden uden nærmere Begrundelse, og jeg tror, at vi paa det Grundlag, Sagen hidtil har været behandlet paa, vanskelig komme den nærmere; enhver kan have sin Mening, og dermed bliver Sagen ikke bragt et Haneffjed fremad. Jeg kan heller ikke tillægge de Betragtninger, som denne Gang særlig ere blevne fremførte, nogen Betydning til at bringe mig bort fra den Overbevisning, jeg har med Hensyn til det fgl. Teaters Styrelse. — Der er der et Par enkelte Punkter komne frem, paa hvilke jeg vil sige, at det ærede Medlems Dom om de trufulde Foranstaltninger væsentlig staar som personlig, subjektiv, om hvilke det i hvert Fald maa siges, at de ikke give noget Grundlag for en almindelig Dom. Jeg sigter herved til det ærede Medlems Bemærkning om Guldbryllupsforestillingen, om hvilken det ærede Medlem brugte det meget stærke Udtryk, at den var en Skandale. Det benægter jeg paa det bestemteste. Forestillingen vil ikke kunne kaldes en Skandale, naar den med Hensyn til Udførelsesmaaden var saa kunstnerisk i alle Henseender med Hensyn til det givne Valgs Udførelse, saa kunstnerisk afrundet, som den blev i dette Tilfælde, og det fgl. Teater fuldstændig værdig. Skandalen skulde altsaa ligge i Valget af det, som blev fremført. Om det skal jeg bemærke, at det kan man sige sig selv, og det behøver ikke nogen nærmere Rebergørelse, at ved en saadan Fejlighed som denne er der virkelig et meget ringe Valg for Teaterchefen. Jeg behøver blot at nævne et Moment foruden de mange andre. Der maatte gøres Regning paa et stort fremmed Publikum. Det er muligt, at Valget kunde have været anderledes, om det kunde have været bedre, ved jeg ikke; men under alle Omstændigheder faldt Valget paa Ting, som, naar Hensyn tages til det fgl. Teaters Virksomhed før og siden, ikke kunne kaldes skandaløse. I Enkeltighederne behøver jeg ikke at gaa nærmere ind derpaa; men der var blandt andet en Akt af en Opera, der havde vundet særlig Anklang hos Publikum, særlig det musikalske Publikum, saa det kan ikke være der, at det ærede Medlem lægger Skandalen. I hvert Fald, hvis der har fundet Fejlsgrub Sted, har det aldeles ikke noget med Sagen, med Styrelsen i Almindelighed at gøre, ligesom der ikke er noget, som kan paa-

beraabes som Præcedens, hvad der paaberaabes med Hensyn til Forestillingen for Brødrene Poulsen. Paa Forhaand vil det siges, at det næppe vil kunne indtræde igen, at to Brødre, to udmærkede Kunstnere paa samme Aften kunne holde 25 Aars Jubilæum og spille i samme Rolle som for 25 Aar siden. Der er ikke noget Præcedens, og der kunde derfor ikke for mig være nogen Betænknelighed ved at give dem en saadan eksceptionel Begunstigelse som den, der var Tale om, nemlig at indrømme en Forestillingsaften til deres Fordel. Det er heller ikke det, det ærede Medlem har angrebet. Det var ogsaa min første Bestemmelse at give dem Afgang til at optræde netop paa den Dag, de havde debuteret; men det kunde ikke lade sig gøre, da det var Paaskeaften; det maatte altsaa have været en Eftermiddagsforestilling, det gav jeg ogsaa først Tilfagn om; men senere fik jeg Betænkneligheder, da det var klart, at dette vilde støde manges religiøse Følelser, og jeg henlagde derfor Forestillingen til den første Spilleaften efter deres Jubilæumsaften, og det blev 2den Paaske dag. At det fgl. Teater derved har mistet Indtægt, kan der ikke siges noget om endnu, og det vil vel heller ikke blive Tilfældet; thi man kan jo ikke vide, hvor mange der vilde være komne, hvis Vejret var godt, og for det andet saar Teatret Erstatning deri, at der bliver spillet mere end det pligtige Aftental i Aarets Løb. Teatret saar altsaa Erstatning ved Spilleindtægt paa en Dag, da man ellers ikke vilde have spillet, fordi man ikke var pligtig dertil, og altsaa kunde have været fri. Det kan godt blive fuldstændig Erstatning, hvis man er saa heldig at finde et Stykke den Aften, som kan give fuldt Hus. Men fra disse to enkelte Punkter kan det ærede Medlem i hvert Fald ikke drage Konklusion om det fgl. Teaters Styrelse i Almindelighed. Hvad denne angaar, er det ærede Medlems Konklusion denne: Enten et Personstykke eller i alt Fald et Systemstykke. Grunden til, at jeg ikke spoler mig opfordret til at følge den første Opfordring: et Personstykke, ligger i det stærke Angreb, som finde Sted. Det er saa kendeligt, at disse Angreb maa være overbrevne. Naar man finder al Ting galt, og naar alle finde det, saa er Overdrevelsen haandgribelig; her mangler Kvotivitet. Det